

Nový Jeruzalém č. 5/2023

Zpravodaj pro 281. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)

v Novém Veselí – v úterý 16. května 2023 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Měříně:

V úterý 11. dubna 2023 na mši svaté NJ bylo cca 160 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu šesti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Jiřího Kani při pouti Nový Jeruzalém v Měříně:

Bratři a sestry! Začnu modlitbou: **"Pro své slavné, svaté rány, ať nás chrání a zachrání, Kristus Pán ukřižovaný."** To jsou slova, která pronášá kněz, když o velikonoční vigílii vkládá do paškálu - velikonoční svíce - **pět kadidlových zrn, do kříže, který je na něm vyznačený, na pět nejposvátnějších míst Kristova kříže.** Jeden do hlavy, do nohou a do každé ruky. A uprostřed těchto dvou ramen vkládá kněz páte kadidlové zrno, do místa, kde se nachází **Ježíšovo srdce.** Když Kristus Pán visel na kříži, byl proboden a trním korunován. To **byly rány, které ho bolely.** Kruté a nesmyslné. A v této bolesti přesto všechno prosí za nás. Modlí se i za své vrahy. Otvírá nebe i zločinci. Ale ta **pátá rána do Ježíšova srdce už jej nebolela.** Přesto ji slavíme, přesto si ji připomínáme. A mluvíme o pěti Kristových ranách.

Proč je ta rána do Kristova srdce tak důležitá, byť už pro něj nebyla bolestivá? Písmo Sváté říká, že vojáci byli povinni ukončit popravu poněvadž se schylovalo k západu slunce a začínaly Velikonoce. Proto obešli kříže a **zlomili kosti** těm zločincům. Proč to dělali? Jednoduše proto, že oni, když se potřebovali nadechnout, se museli opřít o probodené nohy, když jim je zlomili, tak se o ně opřít nemohli a zemřeli udušením. Když však přišli ke Kristu, tak zjistili, že **už je mrtev. Tak mu alespoň kopím probodli bok.** Byla to pojistka, že Ježíš skutečně zemřel.

A toto o něm také vyznáváme - opravdu zemřel. **Kristus skutečně zemřel.** Pomyslete si: "Co je na tom tak důležitého? Proč zdůrazňovat něco takového?" Je to důležité. Velmi důležité. Z několika důvodů. Předně - farizeové - v souvislosti s Kristovým ukřižováním neváhali jít k Pilátovi a říct mu: **"Ten podvodník říká, že třetího dne vstane z mrtvých. Zaříd', aby alespoň ty tři dny tam stála stráž, aby se nestalo, že jeho mrtvolu odnesou jeho učedníci a potom prohlásí, že on vstal z mrtvých. Pak tento druhý podvod bude horší než ten předchozí."**

Farizeové nevstoupili k Pilátovi, když odsuzoval Ježíše. Oni stáli venku, aby se neposkvrnili, protože už **byli připraveni slavit Velikonoce.** Takže jsme slyšeli ve Velkopátečních pašijích, že Pilát vyšel ven k nim. Ale ten **strach farizeů z Krista vzkříšeného** byl tak hrozný, že neváhali přijít k Pilátovi a poskvrnit se, aby toto ještě zařídil, tak velký z toho měli strach. To je jeden důvod - Kristus skutečně zemřel. A pak se později projevovaly i další důvody. Kristus mohl zemřít jen jako člověk, nemohl zemřít jako Bůh. Bůh od něho odešel, proč by jinak říkal: **"Bože můj, Bože můj, proč jsi mně opustil?"** Že to nebyla skutečná smrt, že to byla jen taková poloviční smrt. Jenom toho Krista - člověka, Bůh u toho nebyl. **To také není pravda.** A dokonce se projevil i názory, že Kristus pouze omdlel, v tom chladném hrobě se probral a odešel. Zatímco rána v srdci nám říká, že byl skutečně mrtvý. Z toho později vychází **apoštolové - zemřel a skutečně vstal z mrtvých.** Apoštol Pavel říká: **"I my jsme skutečně v Kristu zemřeli hříchu."** A to je ten **hlavní důvod, proč si připomínáme ránu v Kristově boku.** Protože, když nám Pán odpouští hříchy, on dovoluje nám, umožňuje, abychom hříchům zemřeli. To znamená, že on **zcela naše srdce očišťuje** od svého. Jakmile nám Kristus odpouští, v našem srdci není hříchu. Není zla. **Odpuštění Kristovo tedy znamená, skutečnou smrt pro hřích.** Zlo a hřích v našem srdci tedy neexistuje. Jsme zbaveni zla a vzkříšeni k novému životu. Toto všechno se **nejposvátněji odehrává ve svátosti smíření.**

Když přijímáme svátost smíření, není to jen psychologický pohovor. Není to jenom čas úlevy. Je to **odumření hříchům a vzkříšení z mrtvých.** Tak to bere Pán Ježíš a tímto také pověřuje apoštolů.

Ale ruku na srdce – **kdo z nás po svátosti smíření věří tomu, že je zcela bez hříchu? A že máme nový život plný Boží milosti a lásky?** Kdo z nás věří tomu, že nás Pán vzkřísí mrtvých, ze zla, ze smrti k novému životu? Kdo z nás odchází od svátosti smíření s tím pocitem, že jsme zase plnohodnotní lidé? **Bohem znovu obnovení, znovu stvoření, naplnění Boží milostí.** Kdo z nás cítí tu potřebu se dělit o Boží dobro, obnovit své vztahy v rodině, v manželství, k dětem. Máme k tomu dispošici, máme k tomu předpoklady. **Srdce plné Boží milosti, Boží lásky.** Ale my – kolikrát bereme svátost smíření jako chvíli úlevy, ale pak se svými hříchy stejně dál trápíme. Odcházíme a máme takové divné pocity. Stejně jsem hříšný/á, řekneme si. Stejně jsem hříšný..... než se z toho dostanu. Naše uvažování nás vrací zpátky k těm hříchům. **Protože jsme neuvěřili, že nás Kristus osvobodil ze hříchů, ze smrti** Pořád se k tomu vracíme: co jsme provedli, co jsme komu udělali. V čem jsme selhali, co jsme komu řekli, co jsme pokazili, komu jsme ublížili, co jsme špatně řekli, kdo ublížil nám. Pořád se to s námi táhne. Takže **pro nás je svátost smíření jako úleva v horečce.**

Máme zápal plic, zánět průdušek. Kašleme, kašleme a najednou dostaneme lék, po kterém alespoň **pět minut nekašleme, to je úleva.** Tak bereme svátost smíření: jsme pořád v hříších ale na pár minut si vydechneme. Ale **tak tomu, bratři a sestry není. Svátost smíření to je opravdu zázrak vzkříšení.** Pán Ježíš není takový, že by něco dělal jen napůl. On v tom hrobě neusnul, On na kříži neomdlel, On skutečně zemřel. A skutečně vstal z mrtvých. On nám naše hříchy neodpouští jen tak napůl, jakoby na chvíli, a pak uvidíme jak to dopadne,.

Tak uvažujeme my, ale On ne. **Proto je ta rána v boku tak důležitá.** Protože nám připomíná, že Kristus byl skutečně mrtvý. I když tato rána nebolela, nám má připomínat, že **Kristus odpouští hříchy jedině tak, že vykupuje člověka ze všech jeho hříchů, nejen z některých.** A že vykupuje ne jen jakoby, ne zdánlivě, ale skutečně. A jakmile **odpouští, ihned dává do čistého srdce nový život.** Tam není ta pauza těch tří dní, ale to je **okamžité obdarování Boží milostí, které se pak dovršuje svatým přijímáním.** A na nás tedy je, abychom **nežili jako hříšníci, ale jako vykoupené děti Boží.** A dělali se o Boží dobro, které nám Pán Bůh takto zdarma daroval. Z tohoto důvodu pak apoštolové stavějí svá kázání ne na tom, že Kristus zemřel, ale že z mrtvých vstal. **A to je naše bohatství, ale nebylo by ho, kdyby Kristus za nás skutečně nezemřel. Amen.**

Sbírka - po uhrazení nutné režie NJ jsme darovali **15 000 Kč nadaci Cesta 121, která pomáhá starým a nemocným kněžím - Pán Bůh zaplat'.** Poděkování patří také místnímu faráři P. Josefovi Havelkovi a farníkům z Měřína, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s Mons. ThLic. Ing. Zdenkem Wasserbauerem Th.D., pomocným biskupem pražským, generálním vikářem pražské arcidiecéze, který bude hlavním celebrantem poutě NJ v Novém Veselí :

Bude se nám krátce představit? Narodil jsem se 2 roky před Pražským jarem a své šťastné dětství a mládí jsem prožil ve vesnici Sázava asi 5 km od Žďáru nad Sázavou. Po gymnáziu ve Žďáru nad Sázavou jsem šel studovat na Vysokou školu zemědělskou v Praze, kde jsem promoval v roce 1989. Sametovou revoluci jsem pak prožil během absolvování základní vojenské služby. V roce 1990 jsem nastoupil do Arcibiskupského semináře v Praze, odkud jsem ale hned po roce byl poslán do Říma a pokračoval ve studiu filosofie a teologie. V roce 1996 jsem byl vysvěcen na jáhna a po devíti měsících na kněze a začal působit jako kaplan na Praze 4, ve farnostech Michle a Lhotka. Po dvou letech jsem se vrátil do Říma na postgraduální studia, která jsem zakončil v roce 2003 doktorátem. Od roku 2000 až do roku 2010 jsem byl spirituálem Arcibiskupského semináře v Praze. Dalších 5 let své kněžské služby jsem strávil jako farář u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Královských Vinohradech. A od roku 2015 jsem na Arcibiskupství pražském, zpočátku jako ředitel kurie a od jara 2016 jako generální vikář. 23. ledna tohoto roku mne papež František jmenoval pomocným pražským biskupem, přičemž dále

zůstávám generálním vikářem. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Měl jsem dobré rodiče, takže jsem se od nich naučil mnoha věcem. Předali mi víru a naučili mne pracovat a práce si vážit. Samozřejmostí byla také pravdivost, zodpovědnost nebo třeba čestnost.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Bůh se mne začal při vstupu do dospělosti a zejména během studia na vysoké škole jemně dotýkat a zvát k prohlubování duchovního života a poznávání jeho lásky k nám. A nakonec mne přivedl k ochotě jít za jeho volání a dát svůj život do služby jemu a církvi.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Jsem knězem 25 let a nikdy jsem svého rozhodnutí ani minutu nelitoval. Celý kněžský život je krásný, zejména v nepochopitelné blízkosti Bohu a jeho tajemstvím a zároveň v blízkosti člověku v radostech i bolestech jeho života. Služba kněze pak stojí na třech pilířích: hlásání, posvěcování a pastýřské službě.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Myslím, že nejdůležitější je svědectví dobrého života, který třeba i beze slov vyzařuje to, že v mém životě je přítomno něco, na co se lidé okolo mne začínou ptát, po čem ti druzí také zatouží, a nakonec třeba i dospějí k tomu, že se s tím budou chtít seznámit a otevřít Bohu své srdce.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě? Základní byl pro mne vždy duchovní život. Nedokáži si představit svůj život a kněžskou službu bez denní mše svaté, denní modlitby církve, adorace, růžence, četby Písma, svátosti smíření atd.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Myslím, že každý den prožívám nějakou radost. Radost mi dělají přátelská setkání s mnoha mými známými. Radost mi dělá pěkný koncert nebo dobrá četba (na kterou mám žel dost málo času). Radost mi udělo vidět na svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi mnoho mladých rodin s dětmi a vůbec mnoho mladých i ostatních lidí. Radost mi udělal také třeba pobyt v Římě spolu s dalšími nově jmenovanými biskupy z celého světa, možnost s nimi hovořit a setkat se osobně s papežem Františkem.

Co je dnes pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat? Rodina, to znamená táta, máma a děti je opravdu základní buňkou společnosti. Tento model (nikoli „tradiční“ ale normální! rodiny) církev nikdy nepřestane hlásat a připomínat. Církev má poslání připomínat lidem, jak to chtěl od počátku Bůh, že stvořil člověka jako muže a ženu a že když se tyto dva rozhodnou pro společnou životní cestu v lásce, má to být v otevřenosti dětem a na celý život. Je třeba vést manžele a rodiny k tomu, že vzájemné vztahy se musí celý život budovat a že společná modlitba má mít v rodině své místo.

Kam byste rád poslal výsledek sbírky (po zaplacení nutné režie) z poutě Nový Jeruzalém v Novém Veselí? 14. května bude probíhat celocírkevní sbírka na pomoc pronásledovaným křesťanům – rád bych sbírku na NJ připojil k tomuto úmyslu. Pán Bůh zaplať.

Cesty víry.

Nikdy neříkejte nikdy a neslibovat, neslibovat, neslibovat. To jsou dvě pravidla, která vyplývají z některých zkušeností některých lidí, kteří se v něčem zklamali – ať už z vlastních nesplněných předsevzetí anebo nesplněných slibů. Na druhé straně se také často říká: „**Odříkaného chleba největší krajíc.**“ A také „**Slibem nezarmoutíš.**“ K tomu je také třeba dodat: „**Nesplněným slibem zarmoutíš dvojnásobně.**“

Po tomto úvodu k věci. V devadesátých letech natáčela Česká televize pořad o soužití evangelíků a katolíků v Rovečném. S jáhnem natáčeli víc jak hodinu a půl, v dokumentu byly necelé dvě minuty. Po odvysílání pořadu někteří lidé v Rovečném jáhnovi neodpovídali na pozdrav. Na základě této zkušenosti jsem se zařekl: „Už nikdy.“

Pro cyklus ČT – **Cesty víry** – natáčel letos pan režisér Fišer dokument o životě a službě stálých jáhnů. LK byl osloven a přes své **nikdy** na spolupráci kývl. A to ze **dvou důvodů.**

a) Letošní rok brněnský biskup Mons. Pavel Konzbul vyhlásil rokem modliteb za nová duchovní povolání a velmi vstřícně se v pastýřském listu na toto téma vyjádřil o naději, kterou spojuje se službou trvalých jáhnů a životem jejich rodin pro budoucnost farností ve své diecézi.

b) Druhým důvodem byla starost a naděje starého jáhna v získávání nových kandidátů a jejich rodin k této službě. Nakonec i špatné, nedostatečné, odstrašující apod. příklady mohou díky

Božimu požehnání a milosti přinést užitek. **Natáčení** – pohled do „zákulisi“ pod značkou.: „Uvidíte, nevidíte, uslyšíte, neuslyšíte.“ S natáčecím štábem – ve složení - režisér, kameraman, zvukař, osvětlovač, pomocník kameramana - jsme prožili 10 hodin života. Natáčelo se v kostele sv. Markéty v Prosetíně, ve škole v Brťoví, v obýváku a na dvoře u Kinců, ve Věznici Kuřim, v kapli sv. Sedmipočteníků a sv. Zdislavy ve Víru, v kostele sv. Václava a sv. Zdislavy v Křižanově a na pouti Nový Jeruzalém v Měříně.

Sliby - některým lidem, kteří byli u natáčení přítomni bylo slíbeno tvůrci nebo jáhnem, že se dozví datum a hodinu vysílání. Pan režisér mi sdělil, že se vysílat bude v **neděli 14. května 2023 v 13:20 hodin na ČT 2.**

Prosím Hospodina o to, aby ti, kteří neodolají a budou se na uvedený pořad koukat, neměli zkažené sváteční nedělní odpoledne, nezhořkla jim milovaná káva, slabší povahy nemusely následně požit OPL ve větším množství, než je zdrávo (možná by bylo dobré požit před sledováním). Prosím také o to, abychom s úsměvem - vědomi si podstatného rozdílu mezi skutečnými věčnými a pomíjivými – se všichni radostně zdravili. Váš jL

Pozvánky, nabídky.

Stálá duchovní služba v děkanství Velké Meziříčí a Žďár nad Sázavou.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci už od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

Praha. Měl jsem úžasný duchovní zážitek. Byl jsem na mši svaté v katedrále svatých Víta, Václava a Vojtěcha v 7 hodin ráno a potom nám pan kostelník řekl: „Můžete si prohlédnout katedrálu.“ V naprostém tichu, bez turistů a dalších rušivých skutečností z toho byl čas prohlédnutí znázornění světů a velikých postav našich národních dějin, jedna velká litanie o jejich pomoc a ochranu. Pokud by měl někdo ze čtenářů zájem o toto, případně i další kostely založené otcem vlasti Karlem IV v Praze – přihlaste se. Předem si rozmyslete – nocleh ano nebo ne; všední den nebo sobota nebo neděle._

Plán poutí na rok 2023: 28. – 30. 7. – Východní Čechy (je už přihlášeno 26 poutníků; 20. – 26. 8. - XXIII. pěší pout' na Velehrad; 9. 9. – XIX. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubička; 16. 9. – Kutná hora

Plán poutí NJ na rok 2023:

červenec - Nová Ves u NMNM	srpen - Olešná	září – Radostín
říjen - Radešinská Svratka	listopad - Jámý	prosinec - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde -..

Srdečné pozvání na 282. pout' NJ do Jimramova - ve čtvrtek 15. června 2023 v 18 hodin – hlavní celebrant – P. Mgr. Ing. Josef Janoušek, kaplan u sv. Tomáše v Brně.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 5. 2023. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém;**

Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz
Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, tel: 606948970